

Lämnar mycket om Hammarskjöld obesvarat

Dag Hammarskjöld är nog en av de personer vi svenskar har lättast att placera under helgonglorian. Idag råder det inga tvivel om att Hammarskjöld blev mördad på sin post. Bättre sent än aldrig och det är inte mer än rätt att den svenske generalsekreteraren uppmärksammas med en film för sina handlingar. Ändå känner jag mig lite lurad på konfekten. När jag bänkar mig på biograf Fågel Blå är jag beredd att ta emot filmen om Hammarskjöld på längden och tvären. Det blir bara på längden och inte särskilt långt visar det sig bli heller.

Filmen presenteras med ett kort intro som ligger tre år bakåt i tiden innan Hammarskjölds död, år 1958. Därefter tas vi snabbt framåt till år 1960 och därefter snabbt till år 1961. Vi får sedan bekanta oss med den sista tiden av Hammarskjölds liv och det som kom att bli hans sista uppdrag för Förenta Nationerna. Jag kan inte, och vill inte, påstå att filmen är dålig men den är definitivt inte tillräcklig.

Vad var Hammarskjölds historia innan han började arbeta för FN? Vad mer än Kongo-affären kom han att beröra? Tyvärr måste jag konstatera att jag har samma frågor obesvarade efter att ha sett filmen som innan jag såg den. En annan sak som känns något irriterande är att åtskilliga samtida vittnesmål gör gällande att Hammarskjöld talade engelska klanderfritt, något som inte kan sägas om "*Gunvald Larsson*".

Filmen får π π

Hammarskjöld

Regi: Per Fly

Huvudroll: Mikael Persbrandt

